

Hilda Sims: Neill Summerhillről

március 9, 2013

(részlet a Summerhill-regényből/)

– Az iskola növekedett... – mondta Charlotte, miközben bekacsolta a fellevevőt. Kik küldték ide a gyerekeiket? (...)

– Muir: Emberek, akik nem tudták, hogy mit csináljanak az utódaikkal. Akik már mindent megpróbáltak. De ez nem az egész igazság. Akkoriban sok vita volt az oktatás körül. Nem csupán arról beszéltek, hogy hogyan lehet a fejükbe tömni az olvasást, írást, a matematikát. Sokkal alapvetőbb dolgokról volt szó.

– Charlotte: Hogy érted ezt?

– Muir: Minden kérdéses volt ebben az időben: a vallás, az angol életforma. A szovjetek átvették Oroszországot. Freud felfedezte a tudattalant. Amikor fél Európa egy vérben fürdő csatamező volt, nem gondolhattad, hogy a cárt lelövő bolsevikok, mint a hunok mindenért felelősek. Valami rohadt volt Eton sportpályáin, nem beszélve kelet london-i kis bentlakásos iskoláiról. Az egészset szerettem volna eltörölni. Adjunk a szabadságnak egy esélyt. Majdnem sikerült is.

...

– Charlotte: Ki fizet a gyerekek után, akik ide jönnek?

– Muir: A szülők fizetnek. Nem nagyon sokat, de valahogy kijövünk belőle. A tanárok nem kapnak nagyon sok fizetést, nem eleget, de nem is kell kínozniuk a gyerekeket, hogy bemagolják a 9-es szorzótáblát. Kellemes tevékenység a többi iskolával összehasonlítva. Egy-két tanárt el kellett küldenem, akik nem fogadták el a gyűlésről szóló törvényt. .. Utáltam ezt,

kirúgni embereket.

– Charlotte: Néhányan azt mondják, hogy ez egy elit dolog, pénzt kérni azért, hogy a gyerek iskolába járjon.

– Muir: Ki merem mondani, az iskolák, a pados iskolák, mind egyformák, legyen az állami, vagy magán, nincs lényeges különbség köztük. Mindegyik előbbre helyezi a fejet a szívnél. Mindegyik előbbre helyezi a munkát a játéknál.

– Charlotte: Ezt meg lehet kérdőjelezni! Nem hasonlíthatod Eton eredményeit néhány belvárosi iskolához, nem igaz?

– Muir: Igen, de ez egy társadalmi osztály dolog, a pénz beszél. Az állami iskolák a magániskolák ethoszát vették át, verést, kényszert, büntetést. Megtanítják az egyik osztályt, hogy hogy büntessen, a másikat meg arra, hogy büntessék. Felső kutya, és alsó kutya. Az egyik nem létezik a másik nélkül.

– Charlotte: De mindegyikben büntetik a gyereket. Mi itt a különbség?

– Muir: Nem tudom. Lehet, hogy büntetned kell ahhoz, hogy megszülessen a vágy büntetni. Ez természetellenes a düh, a bűntudat, az erőszak. Az én időmben azonban hittek ebben és ezt az eredendő bűnnek nevezték. Soha nem értettem ezt. A bűn abból a bűnből jön, amit ellened bűnöztek. A düh, az erőszak a büntetésekből jön és a frusztrációkból a gyerekkorban. Itt mindig ugyanazzal az összetett dologgal állunk szemben. Ha megtöröd az akaratát (a gyereknek) akkor bérrabszolgákat kapsz eredményül, ha ez nem sikerül, akkor rebellisek lesznek, embereket akik belül fortyognak, bűnözőket. Azt feltételezem, hogy a bérrabszolgák is belül fortyognak. Ez Coralfordban (Summerhill) nem fordul elő. Itt ha valaki rossz, akkor annak saját maga az oka.

Muir becsukta a szemét. Sokszor elmondtam ezt. Természetesen nem magyaráz meg mindent, de sokat igen, és ez nekem elég, nekem elég. Ez a vállalkozás Croalford a legjobb, amit meg

tudtam valósítani.

(megjegyzés: Neill neve a könyvben Muir)

fordította: Fóti Péter

Kapcsolódó oldalak:

- Egy másik részlet a könyvből.
- Hylde Sims levelei egyesületünknek
- A könyv megvásárolható [itt](#).